

tager Hensyn til de Midler, der ere til Raadighed, troer jeg, saa hensigtsvarende, som man kan tilveiebringe den. Jeg skal ikke gaae ind paa Enkelthederne af Mindretallets Forslag, men jeg troer dog at burde bemærke, at der er en Uoverensstemmelse mellem de Motiver, som Mindretallet har nedlagt i Betænkningen, og det Forslag, som det har fremsat. Jeg skal navnlig henvise til, hvad der siges i Betænkningen Sp. 1157—58, hvor Mindretallet udtaler sig imod en offentlig Forhandling om Landets Forpaaersvæsen og tillige ytrer, at Indførelsen af Forandringer, om de end i og for sig vare nyttige, medfører en skadelig Opløsning af alle Forhold i Overgangstiden. Deri kan jeg være aldeles enig med Mindretallet, og, er der et Vaand, som Regjeringen har maattet paalægge sig under Udarbejdelsen af det foreliggende Forslag, er det det bestandige Hensyn til, at Overgangen skulde være mulig ligeoverfor vanskelige Forhold. Det har Regjeringen heller ikke noget Dieblif tabt af Sigte, at man ikke kunde lave en Hærorrdning uden alt Hensyn til, at den maatte knytte sig til det Bestaaende paa en saadan Maade, at Hæren paa enhver Tid kunde være kampdygtig, men det Forslag, Mindretallet har fremstillet, tilføjes netop, hvad Hovedbaabnet angaaer, dette Hensyn; der foreslaaes, som den ærede Ordfører nærmere har paavist, 16 Stambatalioner, som skulde udfoldes til 32 Batalioner, det er en Hærorrdning, som er ganske forskjellig fra, hvad vi nu have, og som det vil være overordentlig vanskeligt at gaae over til, uden at udsætte sig for, at Hærens Kampdygtighed i et givet Dieblif kan være overordentlig forringet. Der er allsaa i dette ene Punkt fuldkommen tilstrækkelig Grund for Regjeringen til at modsætte sig dette Mindretallets Forslag; jeg kan være enig med den ærede Ordfører i, at der er smukke Tanker nedlagte i dette Forslag, men jeg er ogsaa enig med den ærede Taler paa Mindretallets Begne deri, at, naar slige smukke Tanker ikke passe ind i Systemet, blive de factist unyttige. Her foreligger et System, og Mindretallet har fremsat et andet, jeg holder mig til det af Regjeringen foreslaaede System, og det Materiale i Mindretallets Forslag, som i sig selv kunde være

brugbart, er det derfor ikke, naar det skal passeres ind i Regjeringens System. Der er endnu 2 Punkter i Mindretallets Forslag, som den ærede Ordfører ikke har berørt. Det ene er Forslaget om, at Mandskabet, naar det indkaldes til Tjeneste, skal møde i sine egne Klæder, som ere antydede at skulle være af en vis Bestaafenhed. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at man har en ubegrundet Fordom mod det saakaldte Varedepot; det er en menneskelig Indretning, som kan lide af Mangler, men den hviler paa et rigtigt Princip, den er egentlig kun en Realisation af det store Associationsprincip, det er nemlig ligefrem, at, naar et Materiale indkøbes eller tilvirkes i store Quantiteter og fordeles til de Enkelte, kan det (i dette Tilfælde Beklædningsstykkerne) leveres billigere, end naar den Enkelte selv skal skaffe sig det; det er Noget, som der hver Dag føles Trang til for de mindre Bemidlede, at Livsforbrødenheder kunne skaffes i større Quantiteter, for at de kunne blive billigere for den Enkelte. Naar man her vil paatvinge den Enkelte at skaffe sig Beklædningsstykker af en vis Bestaafenhed og af et vist Snit, paalægges man ham en Byrde, som kan blive meget følelig, og Ulykkeheden, som er en af Grundpillerne for Forslaget, gaaer ogsaa tabt eller lider et Skaar ved en saadan Indretning; det er ligefrem, at den Velhavende kan møde med langt bedre Klæder end den Fattige, men saaledes at indføre i Hærens Rækker en Ulighed mellem Bemidlede og Ubemidlede vil jeg aldrig kunne gaae ind paa. Naar man seer lidt nærmere til, finder man ogsaa, at Mindretallets Forslag dog forudsætter, at Regjeringen skal træde til, saaledes at, naar en Mand ikke møder med de Klæder, hvormed han burde være forsynet, skal Staten forsyne ham dermed, og der skal da enten finde Afregning Sted med ham eller med vedkommende Commune; man kommer saaledes i Virkeligheden tilbage til et Varedepot. Naar det ærede Medlem, som talte paa Mindretallets Begne, har meent, at der i Regjeringens Forslag, der gaaer ud paa at bestemme Hærens Orddning ved Lov, laa en Mistillid til Folkerepræsentationen, maa jeg bestemt tilbagevise dette; man kan ligesaa godt sige, at der deri ligger en Mistillid til fremtidige Regjeringer,